

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: ΠΟΙΟΣ ΤΗ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ;

Η **Συλλογική Σύμβαση Εργασίας** είναι μια συμφωνία μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας, που έχουν δομικά αντικρουόμενα συμφέροντα μέσα στη διαδικασία της παραγωγής προϊόντων ή υπηρεσιών. Η Σύμβαση Εργασίας προσπαθεί να αποτυπώσει για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο τους όρους με τους οποίους τα δύο αυτά μέρη συσχετίζονται μεταξύ τους. Είναι μια φωτογραφία των μεταξύ τους συσχετισμών και ταυτόχρονα μια προσπάθεια «ανακωχής» της σύγκρουσής τους. Όσο υπάρχουν δομικά συγκρουόμενα κοινωνικά/ταξικά συμφέροντα, κοινωνική ειρήνη με τους όρους που θέλει η πιο ισχυρή πλευρά (αυτή του κεφαλαίου) δεν υπάρχει, ούτε θα υπάρξει ποτέ σε μόνιμη βάση. Με ή χωρίς Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, αυτή η σύγκρουση θα υποβόσκει ή θα εκφράζεται ανοικτά, διάχυτα ή κεντρικά, ήπια ή βίαια.

Η Συλλογική Σύμβαση Εργασίας δεν προσδιορίζει μόνο το **ύψος της αμοιβής**, αλλά και τους **όρους της** (π.χ. ανά χρονική μονάδα; με το κομμάτι;), προσδιορίζει τις ώρες εργασίας (το ωράριο δηλαδή), άρα αυτόματα την υπερωριακή εργασία και την πιθανή αμοιβή της, τα ρεπό, τις μέρες των διακοπών και το πώς αυτές αμείβονται, τα «δώρα», που ήταν μια έμμεση κατάκτηση αύξησης του πραγματικού μισθού. Το τελευταίο ισχύει και για τα διάφορα επιδόματα, όπως επίσης και το ποιοι/ες τα δικαιούνται. Η Σύμβαση επίσης προσδιόριζε την αμοιβή ανά επάγγελμα ή ανά περίπτωση ξεκινώντας από τον κατώτερο μισθό και φτάνοντας αναλόγως της ειδικότητας (ή το βαθμό) στο ανώτερο κλιμάκιο.

Ακόμα παραπέρα, μια Συλλογική Σύμβαση περιλαμβάνει και τις υπόλοιπες συνθήκες εργασίας, αφού προσδιορίζει το ωράριο και τα ρεπό στη βάση της **επικινδυνότητας του επαγγέλματος**, της σωματικής φθοράς που επιφέρει στο άτομο. Η τελευταία παρατήρηση είναι και η γέφυρα που αποκαλύπτει και την επιπλέον καταστατική λειτουργία της συλλογικής σύμβασης, εφόσον τόσο το αν ένα επάγγελμα ανήκει π.χ. στα βαρέα και ανθυγιεινά, όσο και το ύψος του μέσου μισθού αποτελούν τη βάση για το προσδιορισμό τόσο του πόσα χρόνια μισθωτής δουλειάς απαιτούνται για να έχει δικαίωμα να βγει στη σύνταξη ο/η κάθε/μία εργαζόμενος/η, όσο και το ύψος αυτής.

Υπό την έλλειψη των Συλλογικών Συμβάσεων, η ατομική διαπραγμάτευση του/της εργαζόμενου/ης γίνεται υπό τους δυσμενέστερους όρους συσχετισμών δύναμης με την αντίπαλη πλευρά. Οπότε όλα τα παραπάνω τίθενται υπό αίρεση, ενώ πρακτικά ο δρόμος που ακολουθείται είναι αυτός του **φαινομενικά ελεύθερου επαγγελματία** που πουλά τις υπηρεσίες του σε διάφορους άλλους ελεύθερους επαγγελματίες, ενώ ουσιαστικά υπάρχει εξαρτημένη σχέση μισθωτής εργασίας (κοινώς τα «μπλοκάκια»). Υπό αυτήν τη συνθήκη δεν υπάρχουν ούτε δώρα, ούτε συγκεκριμένες άδειες και ρεπό, ούτε επιδόματα, ούτε εργοδοτικές εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία, ούτε υποχρεωτική αμοιβή στη βάση του ωραρίου, αλλά ίσως με βάση το κομμάτι, ενώ τέλος υπάρχει για τον/την «μπλοκάκια/ισσα» φορολόγηση με τους όρους του/της ελεύθερου/ης επαγγελματία κι όχι του/της εργαζόμενου/ης.

Ακόμα χειρότερα η συνθήκη έλλειψης και απαξίωσης Συλλογικών Συμβάσεων γεννά και τα συμπαρομαρτούντα. Δηλαδή τείνει στην απαξίωση γενικώς των συλλογικών διεκδικήσεων, τείνει προς μια κουλτούρα και μια συνείδηση που αντιλαμβάνεται το άτομο υπό έναν πόλεμο εναντίον όλων («όλοι εναντίον όλων», καταστατική αρχή της φιλελεύθερης κοσμοαντίληψης, αλλά και του κοινωνικού δαρβινισμού και του φασισμού), χωρίς συλλογικότητα, χωρίς κοινά συμφέροντα με άλλους ανθρώπους και μια ενεργή αλληλεγγύη των συμφερόντων αυτών.

Στον κτηνιατρικό κλάδο Συλλογική Σύμβαση Εργασίας υπήρξε σχεδόν αμέσως μετά τη συγκρότηση του Π.Κ.Σ.. Χρειάστηκε όμως να φτάσουμε μέχρι το **2001** για να γίνει **αιτιολογημένη καταγγελία των αρχικών συμβάσεων και να υπογραφούν νέες με ΣΕΒ και ΓΣΕΕΒΕ, μαζί με όλους τους γεωτεχνικούς κλάδους**. Ακολούθησε μάλιστα η σύναψη χωριστών συμβάσεων με εργοδοτικές οργανώσεις που απασχολούσαν μόνο κτηνίατρους (Σύνδεσμος Εισαγωγέων Κτηνιατρικών Φαρμάκων). Αποτέλεσμα

αυτών ήταν να κηρυχθεί η Σ.Σ.Ε. των κτηνιάτρων **υποχρεωτική** και να καλύπτει όλους τους κτηνίατρους ακόμα και αυτούς που δούλευαν σε κτηνιατρεία. **Προς έκπληξη όλων η τότε (και σημερινή) ηγεσία του ΠΚΣ δεν ανανέωσε τις Σ.Σ.Ε. που είχαν συναφθεί με αποτέλεσμα αυτές να ακυρωθούν πριν και τις καταργήσουν τα μνημόνια και να μείνει όλος ο κλάδος εργασιακά ξεκρέμαστος**, βορά κάθε εργοδότη στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και πάρα πολλά κτηνιατρεία.

Οπότε, η συνθήκη μέσα στην οποία σήμερα καλούνται οι εργαζόμενοι/ες κτηνίατροι να διεκδικήσουν καλύτερους όρους εκμετάλλευσης, αλλά και ζωής, είναι δυσμενέστεροι, όχι μόνο λόγω των νομικών όρων και του «ξανά από την αρχή», αλλά και γιατί στο εσωτερικό του Συλλόγου, που παραμένει διαταξικός, οι συσχετισμοί είναι διαφορετικοί σε σχέση με το 2001. Η Συλλογική Σύμβαση του 2001 υπογράφηκε υπό μια τότε χρονική συνθήκη, όπου στο εσωτερικό του κλάδου (και του Συλλόγου) η **μισθωτή σχέση εργασίας μεταξύ κτηνιάτρων ήταν πιο περιορισμένη συγκριτικά με τη σημερινή κατάσταση**. Αντίθετα σήμερα τα συγκρουόμενα υλικά συμφέροντα που έρχονται στην επιφάνεια καταδεικνύουν την οξύτητα του ζητήματος και οι εσωτερικοί συσχετισμοί δεν είναι υπέρ των μισθωτών, αλλά των εργοδοτών τους. Ακόμα παραπέρα η ανωτέρω περιγραφείσα κατάσταση σε επίπεδο κουλτούρας και συνείδησης, σε νέα κομμάτια εργαζομένων στον κτηνιατρικό χώρο είναι εντονότερη, λόγω της ψευδαίσθησης ότι ένα ιατρικό επάγγελμα καθιστά το άτομο που το ασκεί εξασφαλισμένο επαγγελματία και ελίτ αυτής της κοινωνίας, άρα και η όποια αποτυχία βιώνεται ως προσωπική αποτυχία και ματαίωση κι όχι ως κίνητρο για κοινωνική δράση.

Υποχρέωση του Συλλόγου, είναι να προστατεύσει τα πιο «αδύναμα μέλη» του. Αναγκαία, λοιπόν, είναι η διεκδίκηση αλλαγής της υπάρχουσας κατάστασης για τον/την κάθε εργαζόμενο/η. Αιτήματα, από τα οποία θα μπορούσαν να ξεκινήσουν ευρύτερες διεκδικήσεις είναι τα ακόλουθα:

- *Κλαδικές Συμβάσεις Εργασίας Κτηνιάτρων, με βάση τις υπάρχουσες προ μνημονίων.*
- *Ορισμός κατώτατου μισθού, ο οποίος να καλύπτει τις ανάγκες μας για αξιοπρεπή διαβίωση και όχι απλώς επιβίωση.*
- *Επαναφορά της επεκτασιμότητας και της ευνοϊκότερης ρύθμισης.*
- *Επαναφορά της ισχύος και της διάρκειας της μετενέργειας.*
- *Δυνατότητα μονομερούς προσφυγής σε ΟΜΕΔ.*
- *Επαναφορά της προστατευτικής νομοθεσίας για απολύσεις.*
- *Επαναφορά όλων των ρυθμίσεων για την κήρυξη απεργίας.*
- *Μόνιμη και σταθερή εργασία.*
- *Κατάργηση της εξαρτημένης εργασίας με μπλοκ παροχής υπηρεσιών.*
- *Εκτενή περιγραφή του επαγγέλματος των κτηνιάτρων και ένταξη αυτού στη κατηγορία των βαρέων και ανθυγιεινών, με παράλληλη κατοχύρωση των δικαιωμάτων και παροχών που συνεπάγεται.*
- *Δημιουργία μητρώου εργοδοτών για την πάταξη της αδήλωτης, μαύρης εργασίας που λαμβάνει χώρα κυρίως στις 24ωρου τύπου μεγάλες κλινικές των ζώων συντροφιάς αλλά και στον υπόλοιπο κλάδο.*

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

<http://www.emvolimo.gr/>

<https://www.facebook.com/arpaktin>